

престанно храмоветѣ ни и развалинытѣ на култѣ имъ са издигатѣ мрачно надъ долинытѣ ни. Въ тѣхнытѣ воюванія за свободата и за правдата намѣрвамы слѣдытѣ на сегашнытѣ наши уложенія, и настоящее наше състояніе има началото си въ начаткытѣ на тѣхната общественность.

Нема обаче връзки които да ны свързватѣ съ классическытѣ времена, нито смблемы. нито фамилни имена сѣ са опазили до насѣ. Служеніето на една исчезающа религія и видѣтъ на една цивилизація толкозы стара, малко предмети представятѣ таквызи които да быхъ могли да увлекжъ и да усладжъ фантазіята на насѣ жителитѣ на сѣвернытѣ страны; напротивъ тѣ са намъ виджтъ обыци и обыкновенны, особенно когато схоластицытѣ за да ны навикжтъ на древнитѣ работы съчетахъ ги съ въспоминанія на ученія задължително наложены а непреработены за наше наслажденіе.

Настоящитѣ предметъ, ако и труденъ, видѣ ми са достоинъ за заниманіе, и много образы и обстоятелства на избраната отъ мене сцена могатѣ да докаратѣ удоволствіе и интересъ на читателитѣ. Тѣзи епоха е първыитѣ вѣкъ, отъ който са брѣи лѣточисленіето на сегашната ни религія, тя е най цивилизованныитѣ періодъ на Римъ; повѣствуемытѣ работы станжхъ въ мѣсто, дѣто останкытѣ даватѣ пища на фантазіята ни и катастрофата е най ужасна отъ сичкытѣ трагически бѣдствія, които ни е опазила историата на Древній міръ.

Отъ безкрайното вещество което са развива отпредѣ ми азъ са погрижихъ да избержъ сичко, което бы могло да докара удоволствіе на съвременницытѣ ми, сирѣчь обычаи и суевѣрія нетолко съ непознаты, и оживѣлы мъртвецы, които да описватѣ преминжлото съ образы не толко съ противоположны на днешныя животъ. Исповѣдамъ обаче че пресилихъ желаніето си, като изоставихъ нѣкои предмети инакъ привлекателны самы посебеси, но несгодны съ симметріята на басията, ако и да можахъ отъ друга страна да украсжтъ повече повѣствованіето ми. Казвамъ на примѣръ че епохата на историата ми е кратковременното царуванѣ на Тита, когато Римъ бѣше достигналъ до высшата степен на роскошничеството и на неподражаемата сила. Отъ туй очарованъ желалъ быхъ въ продълженіето на дѣйствието, да пренесж лицата на повѣствованіето си отъ Помпея въ Римъ. Каква тема за описанія, какво грандіозно поприще за писменното творчество представя гордата тѣзи всемірна столица! Нейното величіе бы окрылило фантазіята на писателя като дава на повѣствоването му оффициалность и достолѣпіе; но азъ предпочетохъ за катастрофа на драмата си истребяванѣто на Помпея и сѣкій който има и наймалко познаніе отъ